SPORTIVII NOŞTRI S-AU ÎNAPOIAT DE LA UNIVERSIADĂ

(Urmare din pag 1)

re românească în Canada, şi reuşita mă satisface, desigur. Am visat mult şi la un nou record mondial universitar, care să încununeze şirul prezenţelor mele la Universiadă, dar vremea s-a opus. Cred însă că mi-am făcut şi aşa datoria. Iar bucurie mai mare, în fond, nici nu există". Lîngă ea, Maria Radu. Spre deosebire de Florenţa, Maria a adus pentru întîia oară o medalie de aur de la o mare competiţie. „O medalie în care au crezut, poate, mai puţini, dar eu una am ştiut că trebuie să vină, după multele ceasuri de muncă dăruită în antrenamente". Amîndouă au, în schimb gînduri asemănătoare pentru Helsinki, „acolo unde vom lupta iarăşi, cu ambiţie fără margini, spre a apăra cu demnitate culorile patriei".

Gimnastica românească a făcut — pentru a cita oară ?! — să fluture din nou tricolorul pe cel mai înalt catarg. De această dată, graţie Lilianei Bălan şi lui Levente Molnar, care răspund într-un glas întrebării, scurte, directe : „Secretul izbînzii ?" — „Munca!". Liliana ne-a produs, să recunoaştem, una din cele mai mari şi mai frumoase surprize, la primul ei concurs de amploare. Ea ţine însă să precizeze : „Dacă nu credeam în şansa mea, nici nu mă încumetam să plec la Edmonton ! Am învăţat, doar, că trebuie să te lupţi pînă la ultima picătură de energie, mai ales atunci cînd îţi reprezinţi ţara, indiferent de cărţile de vizită ale adversarelor. Am fost încrezătoare şi... am izbîndit !". Levente e întru totul de acord cu ea, şi, privind, spre viitor, mărturiseşte că-şi doreşte să calce, şi în continuare, pe urmele lui Dan Grecu. Cinci medalii poartă pe piept Mihaela Riciu, două Emilia Eberle, în cazul acesteia din urmă puternica criză de apendicită răpindu-i, cum se ştie, posibilitatea unei „recolte" mai bogate...

Pe chipul Elisabetei Guzganu, fericirea se citeşte uşor. „Am mers pe un drum bun de la Universiada bucureşteană, trăind la Edmonton clipe de aleasă satisfacţie, după o întrecere foarte tare, cel mai greu fiind în finală, cu Rozalia Oros, o finală românească, pe care fiecare am vrut s-o onorăm cum se cuvine. Şi toată lumea spune că aşa a fost. Sper cu întreaga fiinţă s-o ţinem tot aşa, să aducem scrimei, sportului românesc noi şi depline succese, la viitoarele mari întreceri, îndeosebi la J.O. 1984".

Dacă Mihaela Riciu are cea mai numeroasă colecţie de medalii de la Edmonton, Carmen Bunaciu o are pe cea mai impresionantă în şirul ultimelor trei ediţii ale Universiadei — 4 de aur, 3 de argint, 1 bronz. Cum a fost la „Kinsmen" ? „Cum se întîmplă în sport, trebuie să te mulţumeşti uneori şi cu... argintul. Sper ca la apropiatele campionate europene să fie rîndul meu". Carmen e o obişnuită a podiumurilor de premiere, le va mai urca, credem şi noi. Spre deosebire de ea, Gheorghe Lăutaru a suit pentru întîia oară în rîndul performerilor întrecerilor de înalt nivel, odată cu ciclismul nostru. Rememorează, într-un cerc larg, peripeţiile cursei cu adiţiune de puncte şi de... argint pentru România, dramatismul greu de descris al disputei de la „Argill", ajutorul primit de la Costică Paraschiv. „Nu am dormit aproape toată noaptea de după întrecere, mărturiseşte, gîndindu-mă ce mare bucurie va fi acasă, în mica lume a ciclismului nostru, care a putut şi el să facă ceva frumos pentru sportul românesc".

Baschetbalistele se întorc şi ele cu fruntea sus. „Aţi văzut, exclamă Ştefania Borş, ne-am ţinut de cuvînt, am venit cu medalie, aşa cum am promis la plecare". Trec, rînd pe rînd, marea poartă aeriană a ţării, Nicolae Bodoczi, Doina Melinte, Vali Ionescu, toţi ceilalţi, fiecare avînd de povestit atîtea lucruri interesante. Chiar şi Vlad Hagiu, deşi echipa de polo s-a clasat doar a patra, are o mică bucurie — titlul de golgeter, cu 26 de puncte...

Călduroasa primire făcută întregii delegaţii a fost binemeritată, pe măsura performanţelor obţinute la Universiada '83. Iar în acele clipe emoţionante ale revederii cu cei dragi, de acasă, am simţit la toţi sportivii noştri, pe lîngă satisfacţia împlinirilor de la Edmonton, dorinţa tuturor de a lupta cu forţe şi ambiţii sporite în viitor pentru creşterea prestigiului sportiv al patriei. Gîndurile au zburat de pe acum la medaliile de la Los Angeles...

NOILE PROMOVATE ÎN PRIMUL EŞALON VALORIC AL HANDBALULUI SE PREZINTĂ

După 17 ani „Tractorul" revine...

Şaptesprezece ani au trebuit să treacă pentru ca un club sportiv cu tradiţie, cum este Tractorul, să-şi vadă reîmplinit un vis : promovarea în prima divizie de handbal a ţării a unei echipe masculine. În acest sfîrşit de sezon echipa Tractorul Braşov, după ce s-a luptat cu alte formaţii, poate la fel de valoroase, a reuşit să ocupe primul loc în seria I a Diviziei „B", ceea ce i-a dat dreptul să promoveze în „A". Ne spunea Petre Dumitrescu, preşedintele cunoscutului club din oraşul de sub Tîmpa : „Un plan minuţios întocmit chiar de la începutul sezonului, cu obiectiv final promovarea în eşalonul valoric de elită al ţării, ne-a permis atingerea ţelului. Este meritul conducerii tehnice, în primul rînd al reputatului tehnician Dumitru Popescu Colibaşi. La 71 de ani ai săi „tata Pic" nu are astîmpăr, şi în tot ce face vrea să fie mereu primul... El a fost permanent ajutat de „secundul" Liviu Paraschiv. Dintre jucătorii cu contribuţie decisivă la promovarea echipei, într-o enumerare restrînsă ar figura portarul Gică Anton (23 de ani), Traian Folosea (18), Adrian Bondar (25), Mihai Pantelimon (23), un handbalist cu mari perspective, Valeriu Andrei (25). Iată, însă, şi numele celorlalţi autori ai performanţei echipei Tractorul : Vasile Curiţeanu (27), Romulus Grancea (27), Erwin Schmidt (28), Tibor Pakocs (23), Marton Manta (25), Dan Nicolae (26), Nicolae Coman (24) şi Mihai Boanţă (21). Desigur, pe un spaţiu atît de restrîns îmi este greu să evidenţiez toţi factorii care au contribuit la succesul echipei noastre. Pot însă să rezum, afirmînd că băieţii m-au ascultat, au fost convinşi că numai muncind fără preget ne putem atinge ţelul comun. În plus trebuie să remarc faptul că ne-am bucurat de tot sprijinul din partea conducerii întreprinderii. Mulţumesc echipei, mulţumesc tuturor. Ne vom strădui să evoluăm bine şi în Divizia „A". Ştim că va fi foarte greu. Dar prin muncă se poate realiza enorm de mult"

Ion GAVRILESCU

De la campionatul judeţean în prima divizie

Pentru prima oară o echipă a oraşului miner maramureşean Cavnic a făcut marele pas de a fi promovată în ierarhia cea mai prestigioasă a sportului intern : Divizia „A". Nu a fost o întîmplare că echipa masculină de handbal Minerul — cîştigătoarea seriei a II-a a Diviziei „B" — va activa, începînd din luna august, în ediţia cu nr. 26 a campionatului din primul eşalon valoric. Pentru a ajunge în această invidiată postură, Minerul Cavnic şi-a început drumul de la campionatul judeţean, şi aceasta se întîmpla în 1974. De atunci, în jurul echipei s-au adunat tot mai mulţi iubitori ai handbalului, jucători şi activişti ai mişcării sportive, care şi-au propus s-o ajute să urce pe culmi cît mai înalte.

Handbaliştii din Cavnic au promovat cu forţe proprii în prima divizie, dar ei recunosc că „microbul" l-au primit de la băimărenii lui Lascăr Pană. Într-adevăr, echipa noastră de elită, H. C. Minaur, a jucat multe meciuri amicale la Cavnic, molipsindu-i pe handbaliştii localnici de dorinţa de a se afla lîngă echipe de primă mărime. Şi iată că aceasta le-a reuşit, dar nu fără o mare cantitate de muncă, nu fără o dăruire totală la antrenamente şi la meciuri. Ioan Baiza, antrenorul principal al echipei, ca şi secundul Constantin Odae au întreprins, de-a lungul anilor, multe acţiuni de selecţie, şi-au supus elevii multor şi dificile examene. Au răzbit cei mai talentaţi şi mai muncitori şi acum eforturile le-au fost răsplătite. Iată şi numele jucătorilor echipei : Constantin Odae, căpitanul formaţiei, Vasile Selever, Vasile Dezsi, Ioan Pop, Andrei Silaghi, Tiberiu Cojocaru, Ioan Chircu, Attila Rigan, Ioan Rus, Victor Lingurar, Radu Ignătescu, Cristian Discă, Vasile Rednic, Gavrilă Pricop, Sorin Vintilescu, Nicolae Felecan, Ernest Vass şi Dorel Iacob.

Pentru început în noua sa postură (în Divizia „B" meciurile aveau loc în aer liber) Minerul Cavnic va juca în Sala sporturilor din Baia Mare. Probabil că se va găsi în timp util o soluţie, cum [illegible] toţi iubitorii handbalu[illegible] Cavnic, ca echipa să poată evolua acasă.

DACIADA

ULTIMELE FINALE ALE CICLIŞTILOR LA FOND

Ultimele finale ale „Daciadei" la ciclism-fond au fost programate să se desfăşoare la Cîmpulung Muscel, începînd de azi. La întreceri participă atît juniorii mari cît şi seniorii care îşi vor disputa „fondul". Iată, dealtfel, programul complet al acestor dispute.

Astăzi de la ora 9 : contratimp individual — juniori mari (20 km, pe ruta Cîmpulung — Voinea) ; vineri, ora 17 : semifond — juniori (cursă pe circuit, 40 km pe un traseu în centrul oraşului) ; sîmbătă ora 9 ; fond — seniori (Cîmpulung — Rucăr — Bran — Cîmpulung) ; duminică ora 9 : fond — juniori (Cîmpulung — Rucăr — Cîmpulung).

PE PISTELE DE ATLETISM

La sfîrşitul săptămînii va avea loc pe stadionul „23 August" etapa a patra, cu invitaţii, a concursului republican pentru juniorii de categoria a II-a (probele de poliatlon se vor desfăşura în zilele de 19 şi 20 iulie pe acelaşi stadion). Vor lua parte la întreceri cei mai buni dintre reprezentanţii tinerei generaţii, între care se găsesc numeroase talente autentice.

O săptămînă mai tîrziu, adică în zilele de 22—24 iulie, sînt programate, în cadrul „Daciadei" finalele campionatelor naţionale de seniori.

În plină vară, la lotul olimpic de patinaj viteză

CUM LEAGĂ PREGĂTIREA O IARNĂ DE ALTA...

„Placa alunecătoare" aduce un strop de iarnă îngheţată în plină vară printre componenţii lotului olimpic de patinaj viteză. Stînd pe loc mimează mişcările alunecării pe gheaţă, studiind astfel mai amănunţit diferitele procedee tehnice şi acumulînd rezistenţă în regim de lucru aproape specific

Pentru o perioadă a vacanţei de vară, membrii lotului olimpic de patinaj viteză s-au reunit la Poiana Braşov. Chiar dacă e vară, cu temperaturi de peste plus 20 de grade (în unele zile), şi chiar dacă pe asfaltul ovalului înconjurat de mantinele, se află, din cînd în cînd, doar apa ploilor, cei 5 patinatori din lotul olimpic, împreună cu profesorul lor, Dan Lăzărescu, au învăţat să imite, aproape perfect... iarna!

De fapt, în asta se pare că rezidă unul dintre marile secrete ale succesului în patinajul viteză sau, dacă vreţi, în orice alt sport hibernal : în a prelungi sezonul de iarnă cît mai mult posibil, modelînd în condiţii cît mai apropiate pregătirea pe uscat, efectuată după aceea în condiţii specifice. Anul acesta, mai mult ca în anii precedenţi, patinatorii noştri „înnoadă" prin antrenamente asidue o iarnă de alta. „Anul trecut — spune inginerul Dan Lăzărescu — am început pregătirea devreme, încă de la sfîrşitul verii. Rezultatele s-au văzut, patinajul nostru are deja în palmares un loc 5 la 5 000 metri, reuşit de Tiberiu Kopocz la Campionatele europene din Olanda. În sezonul acesta vrem să extindem pregătirea, cu întregul lot, la o perioadă şi mai lungă". Împărtăşim ideea. Numai astfel acel amintit loc 5 va putea fi confirmat printr-o performanţă cel puţin asemănătoare şi în condiţiile Jocurilor Olimpice de la Sarajevo.

Aşa cum arătam, patinatorii şi-au alcătuit o mică „insulă de iarnă", în împrejurimile patinoarului din Poiană. Şi-au construit, bunăoară, o „placă alunecătoare", uşor ovală, cu marginile ridicate, lungă de vreo trei metri şi lată de unul. Au lipit pe partea sa superioară o suprafaţă lucioasă de textolit. Apoi au întins pe ea, ca pe parchet, ceară, pe care au lustruit-o bine. Şi au trecut la... pantofi. Au ataşat pe tălpile lor pîslă şi..., gata gheaţa! De zeci, de sute, de mii de ori pe săptămînă se efectuează această lunecare pe loc, căreia nu-i lipseşte decît înaintarea pentru a deveni patinaj... curat ! Mai sînt şi rolele. Şi ele aduc binişor cu patinele, în orice caz permit mişcări asemănătoare. Patinatorii se restrîng la o porţiune ceva mai mare de 100 de metri, în parcarea de la „Şura dacilor", singura bine nivelată, care poate folosi în procesul de pregătire, maşinile circulînd ceva mai rar decît în alte locuri. Extensoarele fixe, pentru împingere şi tragere cu picioarele, ajută şi ele la mărirea forţei trenului inferior, ca dealtfel şi cele 8—9 tone ridicate, mai cu seamă prin genuflexiuni, în fiecare antrenament specific, de către un singur sportiv.

Cine sînt, de fapt, la această oră, „campionii" lotului olimpic de patinaj viteză? Tibor Kopocz (21 de ani), Dezideriu Jenei (24), Ion Opincariu (25), Zsolt Zakarias (19), Emerich Micloş (19). Profitînd de vacanţa de vară, cu toţii se supun la rigorile a trei antrenamente zilnice, executate conştiincios, după minutarele ceasornicului, fără abateri, stil imprimat de acest specialist serios cum se afirmă a fi Dan Lăzărescu. Acestea sînt investiţiile. Să aşteptăm adevărata iarnă, cea care, peste ceva mai mult de o jumătate de an, va aduce cu sine importanta scadenţă a Olimpiadei de iarnă, ediţia 1984. Atunci se va vedea dacă acum s-a muncit bine, cu folos.

Radu TIMOFTE

LECŢIILE DE SPORT ÎN... PĂDURE!

Lecţii fără profesor de educaţie fizică şi fără material didactic... Le-am urmărit în vecinătatea Braşovului. Le efectuau studenţi de la Universitatea de la poalele Tîmpei, cei din grupa 2 516. Lecţii de educaţie fizică în mijlocul naturii...

De fapt, ca să respectăm adevărul, materialul didactic n-a lipsit. Dimpotrivă, mai şi prisosea ! Erau pomii pădurii, printre care studenţii alergau în... slalom, erau „firele" de apă — obstacole naturale şi adesea neprevăzute. Trupuri tinere, pline de vigoare, au mutat locul de desfăşurare a lecţiilor de sport, din sălile Universităţii braşovene în împărăţia de vis a pădurii, a liniştei, a aerului ozonat.

Sublinieri

I-am văzut, i-am urmărit şi i-am admirat cum se caţără pe pomi — le-am aplaudat „pîrghiile", săriturile peste buturugi şi cioate. Lecţii de la care nu s-a sustras nici un student. Cu toţii au vrut, au dorit să trăiască din plin bucuria mişcării în aer liber, pentru că aşa cum ne-au mărturisit, „intenţionăm să lărgim acest experiment, să ajungă o dominantă a TUTUROR grupelor de studii de la Universitatea noastră. Toţi colegii noştri, indiferent de anul în care se află, să fie beneficiarii unor asemenea lecţii, fără profesor şi fără materiale didactice specifice..."

O iniţiativă excelentă a studenţilor din Braşov. Salutînd-o, am avea bucuria să o vedem extinsă nu numai la tinerii din acest centru universitar, ci şi din celelalte în care există condiţii de organizare. Ne gîndim la clujeni, care au la doi paşi pădurea de la Hoia, la cei din Petroşani, oraş aflat în vecinătatea unor admirabile zone verzi, la cei din Iaşi, pentru care Ciricul ar trebui să însemne o permanentă invitaţie la activităţi sportive în aer liber...

Pînă atunci, toată preţuirea pentru iniţiativa studenţilor din Braşov, ca şi pentru mentorul lor, lectorul Cibu Mihăilă, autorul unui reuşit scurt metraj (15 minute), care a imortalizat pe peliculă cinematografică aceste lecţii fără profesor şi fără material didactic „clasic".

Tiberiu STAMA

P.S. Filmul lectorului C. Mihăilă ar putea să însemne o binevenită propagandă pentru mişcarea în aer liber.

La Măcin, între 20 şi 2[illegible]ie,

TRADIŢIONALUL TURNEU DE BOX „GONGUL CETĂŢII ARRUBIUM"

Oraşul Măcin va găzdui, între 20 şi 24 iulie, turneul de box „Gongul cetăţii Arrubium", ajuns la cea de a X-a ediţie, în organizarea asociaţiei sportive „Voinţa" din localitate. Au fost invitaţi să participe boxeri seniori de la cluburile şi asociaţiile : Steaua, Dinamo, Rapid, Metalul şi Voinţa din Bucureşti, Box Club, Progresul şi Voinţa din Brăila, Box Club Galaţi, Farul Constanţa, Prahova şi Voinţa din Ploieşti, A.E.M. şi C.F.R. din Timişoara, Nicolina Iaşi, Muscelul Cîmpulung, A.S.A. Cluj-Napoca, C.S.M. Sibiu, Cimentul Medgidia, Automobilul şi C.F.R. din Craiova, Oţelul Tîrgovişte, Ceahlăul Piatra Neamţ, Automecanica Mediaş, Laminorul Roman, alături de care vor urca în ring sportivii asociaţiei organizatoare.

Competiţia, înscrisă sub genericul „Daciadei", se va disputa la toate categoriile de greutate, pe arena de box Voinţa, ale cărei tribune au 2 000 de locuri. În ziua liberă — 23 iulie — va avea loc un schimb de experienţă între antrenorii şi arbitrii prezenţi.

Ionel JIPA — coresp.

PENTRU „VACANŢA '83"

Petrecerea timpului liber într-un mod cît mai plăcut şi distractiv, în concediu şi excursii, se poate realiza completîndu-vă garderoba cu articole specifice sportului şi turismului.

DIRECŢIA GENERALĂ COMERCIALĂ A MUNICIPIULUI BUCUREŞTI vă recomandă să vizitaţi magazinele :

- CABANA — strada Sf. Gheorghe Nou, nr. 1 ;
- ALPIN — bulevardul N. Bălcescu, nr. 24 ;
- BUCUR-OBOR — şoseaua Colentina, nr. 2 ;
- SPORT-TURISM — şoseaua Ştefan cel Mare, bloc L 14;
- ELECTROTEHNOCHIM — piaţa Pantelimon ;
- MAGAZINUL SPORTIVILOR — strada Lipscani, nr. 85;
- MAGAZINELE DE BICICLETE — strada 30 Decembrie, nr. 12 şi Calea Moşilor, bloc 32 ;
- SPORT-TURISM-CAMPING — bulevardul Uverturii, bloc C 15.

Vizitînd magazinele respective, aveţi posibilitatea de a vă procura articole pentru sport-turism, ca : biciclete şi motorete, corturi şi accesorii pentru camping, articole pentru plajă, articole de pescuit, îmbrăcăminte pentru sport şi articole cultural-sportive (aparate foto, articole pentru sport subacvatice, jocuri distractive) etc.

ACTUALITATEA LA TIR

● La sfîrşitul acestei săptămîni, pe poligonul din Braşov se va desfăşura concursul internaţional de tir dotat cu „Cupa CSU Braşov". La întreceri sînt invitaţi să participe trăgători studenţi din R.D. Germană şi Ungaria, precum şi cîţiva reprezentanţi ai secţiilor fruntaşe Steaua, Dinamo, Olimpia. De asemenea sînt înscrise în concurs componentele lotului naţional de senioare (puşcă), aflate într-o scurtă perioadă de pregătire la Poiana Braşov. Săptămîna trecută, trăgătorii braşoveni au primit vizita colegilor lor de la Akademik Sofia, prilej cu care Elena Miu a cîştigat proba de pistol standard cu 578 p (record personal), Diana Petkova pe cea de puşcă standard 60 f.c. cu 590 p, Krasimira Tonceva s-a impus în întrecerea de 3×20 f, cu 571 p, iar Ştefan Butucea în cea de pistol viteză cu 591 p. Mircea Ilca a cîştigat proba de puşcă liberă 60 f.c. cu 594 p, iar Iordan Mitov pe cea de 3 poziţii cu 1148 p. (Carol GRUIA — coresp.)

● În concursul internaţional de tir cu arcul la care au participat specialişti ai genului legitimaţi la cluburile Voinţa din Polonia, Ungaria şi România (Tg. Mureş şi Satu Mare), găzduit de poligonul PTTR din Tîrgu Mureş, au învins : Petra Golubova (Polonia), la simplu FITA, cu 1156 p (Terezia Preda, pe 4, cu 1082 p) şi F. Hodoş (Ungaria), cu 1202 p (V. Weszelowschi, pe 2, cu 1187 p). (C. ALBU — coresp.)

Fotbal

Campionatul Diviziei „A" (1982-'83) şi fondul de jucători

FUNDAŞII DREAPTA : UN (stimulator) DUEL NEGRILĂ - REDNIC

Astăzi, popas în mijlocul purtătorilor tricoului cu nr. 2, fundaşii dreapta. Un post care a suferit structurale schimbări de ordin tactic în anii din urmă, devenind mult mai dificil, cu infinit mai multe obligaţii. „În fotbalul modern contribuţia pe care fundaşii laterali o pot aduce în obţinerea victoriei a devenit determinantă şi rolul acestora în economia jocului a sporit considerabil. Astăzi, ca fundaş lateral ţi se cere, în egală măsură, să fii şi un perfect apărător, dar şi un atacant de temut" afirmă, în studiul său intitulat „Fotbalul actual şi obligaţiile posturilor", cunoscutul tehnician H. Schön. Privind spre grupul fundaşilor divizionari „A" din sezonul 1982/'83, constatăm cu satisfacţie că el este dominat de doi jucători care au furnizat şi un stimulator duel pentru titularizare în echipa naţională : Negrilă şi Rednic. Amîndoi au demonstrat că posedă şi calităţi de atacanţi, în sensul cel mai bun al cuvîntului. În acelaşi timp (şi în mod special fotbalistul craiovean), au arătat în duelurile cu puternicii adversari întîlniţi în partidele internaţionale că sînt capabili să îndeplinească şi iniţiala raţiune a postului, sarcina defensivă. Negrilă, al cărui sezon este punctat de cîteva remarcabile reuşite în atac (să amintim aici doar golul înscris lui Kaiserslautern, un gol atît de preţios) a progresat considerabil, devenind un veritabil înaintaş, combinaţiile încheiate cu centrări din viteză, executate din apropierea liniei de corner, oferind Universităţii Craiova multe situaţii de gol (ultima „mostră" centrarea de gol din finala „Cupei României"). Rednic, perseverent şi ambiţios, ajuns foarte devreme în echipa naţională ca urmare logică a constanţei şi valorii lui, se prezintă cu avantajul tinereţii în lupta cu puternicul său rival. Preocupat, meci de meci, să-şi perfecţioneze jocul în atac, a avut perioade în care n-a mai fost omul de apărare atît de preţios pentru Corvinul şi echipa naţională. În finalul sezonului a revenit puternic şi a realizat, la Stockholm, una dintre cele mai bune partide sub tricoul echipei naţionale.

REDNIC

NEGRILĂ

M. Mihai figurează mai departe printre fruntaşii postului, deşi finalul sezonului ni l-a prezentat într-o relativă eclipsă. Rămîne un candidat pentru loturile reprezentative prin combativitate, prin viteză, prin apetitul pentru atac, obligatoriu, cum mai afirmam, pentru orice fundaş. Dintre bunii specialişti ai postului l-am mai aminti pe Basno, M. Zamfir (trecut în linia de mijloc, în a doua parte a returului), Agiu şi Cojocaru. Ei s-au dovedit printre cei mai buni oameni ai formaţiilor lor în multe jocuri, Basno, de pildă, fiind de 13 ori evidenţiat de cronicarii noştri.

Să ne ocupăm puţin şi despre noutăţile din plutonul fundaşilor dreapta. Mai întîi, despre o reprofilare: Prepeliţă, ajuns pe flancul drept al defensivei lui F.C. Olt după ce a jucat mereu în atac. Inspiraţia lui Halagian s-a arătat folositoare, prin urmare, cîştigîndu-se un apărător-atacant tipic jocului modern. Veritabila revelaţie a fundaşilor dreapta din sezon se numeşte Voicu, adus de Dobrin de la Cîmpulung Muscel, el impunîndu-se cu o rapiditate şi o autoritate surprinzătoare în unsprezecele de bază al piteştenilor. Continuată în acelaşi ritm, ascensiunea lui poate furniza în viitor noi soluţii selecţionerilor loturilor reprezentative. Deşi a apărut numai în retur în formaţia „violeţilor", Voicu are 7 remarcări în cronicile colegilor noştri.

Ideea care se desprinde din această incursiune în grupul fundaşilor dreapta ar fi aceea că sezonul s-a arătat dominat de un reprezentant al jucătorilor experimentaţi (Negrilă) şi de unul al tinerei generaţii (Rednic) şi că atît mai vechii specialişti ai postului cît şi unele reprofilări sau debuturi fericite îmbogătesc perspectiva ridicării valorice globale a plutonului apărătorilor laterali dreapta din prima noastră divizie.

CLASAMENTUL NOSTRU, pentru primii cinci fundaşi dreapta, ar fi, în consecinţă, următorul : 1—2. NEGRILĂ — REDNIC, 3. M. Mihai, 4. Basno, 5. Voicu.

Eftimie IONESCU

ECHIPA ROMÂNIEI A CONFIRMAT

(Urmare din pag 1)

parte : „Românii confirmaseră în timpul primei partide că ei posedă o echipă foarte bine organizată şi practicînd un fotbal clar şi coerent"... „De la români am reţinut îndeosebi pe cei trei fundaşi, Rednic, Ştefănescu, Ungureanu, pe conducătorul de joc Bölöni şi pe înaintaşul Geolgău". François de Montvalon, un alt cronicar de la „L'Équipe", scrie între altele : „Referitor la tehnica braziliană în mişcare, românii au fost aceia care au dat o lecţie jucătorilor de la Botafogo"... „Echipa României a confirmat posibilităţile pe care ea le-a lăsat să se întrevadă în grupa sa de calificare pentru C.E.".

Sînt, desigur, aprecieri măgulitoare şi pe deplin meritate la adresa echipei noastre reprezentative. La capătul unui sezon atît de solicitant, ea simte nevoia unui întăritor psihic, între o stagiune în care a obţinut rezultate remarcabile şi o alta care va începe nu peste multă vreme. În dorinţa ca viitorul sezon să însemne încununarea eforturilor depuse la echipa naţională în circa un an şi jumătate, e necesar să adăugăm, la aprecierile confraţilor de la „L'Équipe", şi unele observaţii critice. Cea mai importantă vizează ineficacitatea arătată de tricolori în ambele jocuri. S-a ratat mult în cele două partide, fie din cauza inhibiţiei jucătorilor proaspeţi introduşi în lot (Coraş şi Movilă), fie din pricina superficialităţii unor titulari cu vechi state de serviciu. Ne referim îndeosebi la Balaci, care în meciul cu Botafogo a avut poarta goală în faţă, dar n-a vrut să şuteze decît după bune secunde, cînd în poartă a apărut un fundaş brazilian. Un 2—0 în prima partidă ar fi fost oricum altceva, moralmente vorbind, decît o victorie la limită printr-un autogol. O atitudine nepermisă într-un joc internaţional, care a contrastat puternic cu întreaga comportare la acest turneu a lui Ştefănescu şi Bölöni, fotbalişti care, asemenea lui Balaci, numără şi ei multe tricouri în echipa naţională.

Este îmbucurător faptul că a doua zi, înaintea meciului cu Paris St. Germain, Balaci a regretat „numărul personal" care, desigur, nu poate servi drept exemplu tinerilor din lotul reprezentativ. Movilă şi Coraş au ce învăţa de la Balaci, mai puţin tendinţa acestuia spre suficienţă. Este lăudabilă în acest sens acţiunea conducerii tehnice a echipei noastre naţionale de a aduce permanent jucători tineri, de perspectivă, la lotul naţional. Este un stimulent pentru toţi componenţii echipei, asigurînd astfel şi mai repede o creştere pe planul valoric.

La încheierea sezonului

DIVIZIONARELE „A" ÎN CIFRE ŞI DATE

4. F. C. ARGEŞ 34 17 6 11 50-37 40

● A realizat 29 de puncte pe teren propriu (a pierdut două puncte cu Sportul studenţesc, cîte un punct cu Corvinul, Chimia şi Petrolul), iar în deplasare a obţinut 11 puncte (cîte două puncte cu Chimia, Politehnica Iaşi, Petrolul şi F.C. Olt, cîte un punct cu C.S. Tîrgovişte, Politehnica Timişoara şi Sportul studenţesc).

● **Cel mai bun loc ocupat :** 3 (de patru ori) ; cel mai slab loc : 14—16 (etapa a 2-a).

● **Golgeterii echipei :** Nica 9 goluri, Radu II 7, Jurcă 6, Iovănescu şi Ignat — cîte 4, Ralea şi Roman — cîte 3, D. Zamfir, Cîrstea, Tulpan şi Moiceanu — cîte 2, Badea, M. Zamfir şi Turcu — cîte 1, Neagu (Jiul), Drogeanu (F.C. Constanţa) şi Zahiu (F.C. Constanţa) — autogoluri.

● **Jucători folosiţi :** 25. Stancu şi Cristian — cîte 34 de meciuri, Badea 32, Moiceanu 31, Jurcă 30, Tulpan 29, Iovănescu şi Nica — cîte 27, M. Zamfir 26, Ignat 24, Radu II 20, Turcu şi Ralea — cîte 17, Toma 16, Roman şi Voicu — cîte 13, D. Zamfir 12, Cîrstea 11, Margelatu 6, Dobrin 5, Chivescu 3, Moromete 2, Ancuţa, Grigoraş şi Istrate — cîte 1.

● **Cartonaşe galbene :** 28 la 10 jucători ; cele mai multe : Moiceanu şi Ignat — cîte 5.

● **Cartonaşe roşii :** M. Zamfir (etapa a 8-a) şi Nica (etapa a 21-a).

● **A beneficiat de 6 lovituri de la 11 m :** 5 transformate (Radu II şi Tulpan — cîte 2, Iovănescu), una ratată (Radu II) ; a fost sancţionată cu 12 penalty-uri : 9 transformate, 3 ratate.

● **A expediat 379 de şuturi** (255 acasă — 124 în deplasare), dintre care 193 pe poartă (130 acasă — 63 în deplasare).

5. STEAUA 34 14 10 10 47-41 38

● A realizat 27 de puncte pe teren propriu (a pierdut două puncte cu Universitatea Craiova, cîte un punct cu Dinamo, F.C. Constanţa, C.S. Tîrgovişte, F.C. Bihor şi F.C.M. Braşov), iar în deplasare a obţinut 11 puncte (cîte două puncte cu Politehnica Timişoara, Corvinul şi F.C. Constanţa, cîte un punct cu Politehnica Iaşi, C.S. Tîrgovişte, F.C.M. Braşov, S.C. Bacău şi Dinamo).

● **Cel mai bun loc ocupat :** 3 (etapa a 15-a) ; cel mai slab loc : 8—11 (prima etapă).

● **Golgeterii echipei :** Cîmpeanu 11 goluri, Balint 10, Majaru, Mureşan şi Turcu — cîte 4, Iovan, D. Zamfir, Barbu şi Stoica — cîte 2, Şt. Popa, Eduard, Minea, Ralea şi Fl. Marin — cîte 1.

● **Jucători folosiţi :** 22. Anghelini 33 de meciuri, Iovan 32, Majaru 31, Balint, Cîmpeanu — cîte 30, Stoica 29, Mureşan 28, Minea 25, Şt. Popa şi Eduard — cîte 23, Niţu 21, Fl. Marin 20, Barbu 18, Belodedici 17, Fodor 16, Sameş şi Turcu — cîte 13, D. Zamfir 8, Ralea şi Ducadam — cîte 7, Iordache 5, Lovaş 4.

● **Cartonaşe galbene :** 31 la 12 jucători ; cele mai multe : Anghelini 6.

● **Cartonaşe roşii :** Iovan (etapa a 17-a), Eduard (etapa a 21-a), Majaru (etapa a 28-a), Turcu (etapa a 29-a) şi Stoica (etapa a 29-a).

● **A beneficiat de 7 lovituri de la 11 m :** 6 transformate (Majaru 4, Cîmpeanu şi Balint), una ratată (Cîmpeanu) ; a fost sancţionată cu 9 penalty-uri : 6 transformate, 3 ratate.

● **A expediat 440 de şuturi** (279 acasă — 161 în deplasare), dintre care 203 pe poartă (127 acasă — 76 în deplasare).

PETRE GROSU, UN GOLGETER ÎN PREMIERĂ...

— Petre Grosu, eşti noul golgeter al ţării !

— *Puţini credeau că voi cîştiga acest titlu, dar... l-am cîştigat. Ca mijlocaş, şi la 28 de ani, pe care-i fac în noiembrie.*

— Cînd ai visat să devii golgeter ?

— *Prima dată am visat cînd eram copil. Primii mei antrenori, Petroniu Banu şi Traian Tomescu, de la Şcoala sportivă nr. 2 din Bucureşti, apoi nea Angelo Niculescu mi-au spus că pot să joc bine, dar, dacă nu înscriu, nu sînt atacant.*

— Ai început fotbalul ca vîrf, doar !

— *Şi nu jucam rău. Acum, însă, cu gabaritul meu, de 1,70 m, şi şaptezeci şi ceva de kilograme e mai greu să faci faţă în linia întîi. Ca mijlocaş e altceva, nu ţi se cere neapărat golul...*

— Şi totuşi, eşti golgeterul ţării, ca mijlocaş !

— *Datorită tehnicii mele, al simţului porţii, datorită coechipierilor de la F. C. Bihor care m-au ajutat mult. O cursă care, de fapt, a început serios din iarnă.*

— În iarnă ai început să te baţi pentru titlul de cel mai productiv atacant ?

— *Da, la încheierea turului am început şi eu să cred că voi cîştiga titlul. Deşi erau alţii mai îndreptăţiţi, zic eu, să lupte pentru cunună...*

— La cine te referi ?

— *La Cîrţu, care a pierdut titlul anul trecut, la un gol, la Cămătaru, la Mircea Sandu. Dar cum ei au terminat turul cu o zestre săracă, mi-am zis: „Petrică, băiatule, ia încearcă şi tu, că anul trecut, în „B", ai dat 28 de goluri şi ai fost cel mai productiv atacant al ţării". Şi, pînă la urmă, am ajuns golgeter şi în Divizia „A". Pentru prima oară în viaţa mea.*

— În retur de cine te-ai temut mai mult ?

— *De Nemţeanu, între etapele 25—27, cînd el a marcat în fiecare „rundă", iar eu nimic. După aceea venit Cîrţu „pe turnantă", cu 4 goluri într-un meci, performanţă de excepţie, noroc că nu i-a ieşit pasenţa şi la Tîrgovişte. Oricum, Cîrţu a terminat al doilea, al doilea an, tot la un gol diferenţă. Cred că s-a trezit prea tîrziu... Şi nici n-a jucat 34 de etape ca mine.*

— Ai cîştigat titlul cu numai 20 de goluri !...

— *Dacă nu ratam, aveam cel puţin 26 de goluri. Dar, trei mari ratări cu Tîrgoviştea, două cu Braşovul, două cu Timişoara... Acum, sigur, cifra nu-i prea mare, dar eu am jucat mijlocaş, de criticat sînt, cred, mai ales cei din faţă, nu de la Bihor, ci vîrfurile cu carte de vizită, internaţionalii şi alţii. Nu uitaţi că F.C. Bihor a fost la primul ei an după promovare, ceea ce sporeşte dificultăţile. Obiectivul echipei era rămînerea în Divizia „A", nu să mă scoată pe mine golgeter. Spre lauda ei, F.C. Bihor a reuşit ambele obiective. Şi nu uitaţi că şi anul trecut s-a cîştigat titlul de golgeter tot cu 20 de goluri.*

— Oricum, cifra e mică, cu mult sub baremul european. Nu-i o critică pentru Grosu, ci pentru înaintaşii noştri. Cîndva ne băteam pentru „Gheata de aur"...

— *Poate că la anul ne vom bate iarăşi... Eu ce-mi propun este să joc cît mai bine, să-mi îmbunătăţesc travaliul şi... precizia, iar F.C. Bihor să ocupe un loc cît mai bun. Dacă Grosu va realiza un bis, ca golgeter, e normal să mă bucur şi mai mult. Dacă nu, nu-i bai, cum se zice pe la Oradea.*

— Şi dincolo de arenă, ce-ţi propui, Petrică ?

— *Să termin facultatea. Am intrat în anul III la T.C.M., la Oradea. Şi vreau să-i mulţumesc în continuare pe oamenii care au crezut în mine tocmai cînd aveam nevoie de încrederea oamenilor !*

Mircea M. IONESCU

ADMINISTRAŢIA DE STAT LOTO-PRONOSPORT INFORMEAZĂ

NUMERELE EXTRASE LA TRAGEREA PRONOEXPRES DIN 13 IULIE 1983

EXTRAGEREA I: 37 25 24 45 10 28

EXTRAGEREA a II-a : 8 30 1 21 14 35

Fond total de cîştiguri : 1.197.582 lei, din care 300.227 lei, report la categoria 1.

ASTĂZI — ULTIMA ZI DE PARTICIPARE !

Agenţiile Loto-Pronosport mai pot elibera doar astăzi bilete cu numerele preferate de participanţi pentru tragerea Loto de vineri 15 iulie 1983. Încercaţi să vă număraţi şi dv. mîine printre marii cîştigători la acest tradiţional şi avantajos sistem de joc !

CÎŞTIGURILE TRAGERII EXCEPŢIONALE LOTO DIN 3 IULIE 1983

FAZA I : Cat. 2 : 6 variante 25% a 24.033 lei ; cat. 3 : 9 variante 100% a 8.011 lei sau la alegere o excursie de 1 loc în R.D. Germană sau R.S. Cehoslovacă şi diferenţa în numerar şi 36 variante 25% a 2.003 lei ; cat. 4 : 92,50 a 1.159 lei ; cat. 5 : 151,25 a 953 lei ; cat. 6 : 240,50 a 600 lei ; cat. 7 : 454,25 a 200 lei ; cat. 8 : 2.703,75 a 100 lei.

FAZA a II-a : Cat. A : 1 variantă 100% autoturism Dacia 1300 şi 1 variantă 25% a 17.500 lei ; cat. B : 1 variantă 100% a 20.264 lei sau la alegere o excursie de 2 locuri în R.D. Germană sau R.S. Cehoslovacă şi diferenţa în numerar şi 8 variante 25% a 5.066 lei ; cat. C : 12,50 a 4.863 lei ; cat. D : 66,25 a 918 lei şi cat. E : 693,50 a 100 lei.